

VÄRSSYJÄ MUISTOISTA

Muistoja ne kirjoittaa
ja muistoista ne pitää,
vaan nytpä sattui sellainen,
joka ei muista mitään.

Toiset ne muistoja kirjoittaa,
ja toiset niistä pitää.
Mutta tähänpä sattui sellaiset tädit,
jotka ei muista mitään.

On elon ulappa aava ja myrskyinen
ja vanhat muistot saaria sen.
On hauska niissä viivähtää,
jos aika on pitkää ja ikävää.

On elo kuin ulappa suuri
ja muistot saaria sen.
Niin hiljaa mä sulle kuiskaan:
sua unhoita koskaan en!

Ei meri, manner erottaa
voi meitä toisistamme,
ei vetten kuohut hukuttaa
voi nuoruusmuistojamme.

Jokainen kaunis muisto
on sydämessä kukkiva puisto.

On muistoja, joita ei aika
eikä vuodet viedä voi,
On muistoja, joiden taika
iät kaiket sielussa soi.

Kun kirjan tämän täyteen saat
muistoista rakkahista,
niin pistä se piiloon
kaapin taa,
pois pöydältä näkyvistä.
Kun sitten tulet vanhaksi
ja painaa surujen taakka,
voit muistella
lapsuuden päiviä
aina kouluajoilta saakka.

Vaikk' onkin lapsuus muistoinen
jo jäänyt kauas taa,
se kukkaan puhkee vieläkin
ja silmät kirkastaa.

Ei vie elon rohkeutta
syys sielusta ihmisen,
jos kevään kukkivat muistot
ovat kerran täyttäneet sen.

Kaipuun sinikukkarinne
Karjalassa aina lie,
kultamuistot käykää sinne,
vaikka tiemme kunne vie.

On silmäsi kirkkaat ja iloiset,
voit toisille iloa jakaa,
olet ystävä reipas ja herttainen,
sua muistelen vuosien takaa.